

Degradacja siedlisk

Niedźwiedź brunatny jest gatunkiem bardzo wrażliwym na zakłócenia ze strony człowieka. Zdecydowana większość czynników mających negatywny wpływ na stan ochrony tego gatunku związana jest z działaniami ludzi.

Presja na przekształcanie siedlisk niedźwiedzi w Polsce rośnie. Do najważniejszych problemów zaliczyć należy rozwój i budowę ośrodków turystycznych i narciarskich w ostojach tych zwierząt. Wielu autorów wskazuje, iż u podłoża problemu chaotycznej zabudowy terenów górskich leży brak planów zagospodarowania przestrzennego dla gmin i miejscowości znajdujących się w zasięgu występowania niedźwiedzi. Praktyka wskazuje jednak, iż największe konflikty związane z przekształcaniem siedlisk niedźwiedzi (i innych dużych drapieżników) dotyczą terenów posiadających dokumenty planistyczne, przy czym nieprawidłowe dla ochrony gatunku planowanie przestrzenne dotyczy również terenów objętych obszarowymi formami ochrony, tj parki krajobrazowe czy obszary Natura 2000 (przykład Pilska w gm. Korbielów, Czarnego Gronia w gm. Andrychów)

Tylko zwarte, wielkopowierzchniowe kompleksy leśne mogą utrzymać żywotne populacje -

degradacja siedlisk związana z budową oraz użytkowaniem stoków narciarskich wiąże się z pogorszeniem warunków egzystencji, zmniejszaniem powierzchni dostępnych areałów, zaburzeniem struktur ekologicznych tj. baza pokarmowa. W konsekwencji może dojść do wycofywania się populacji.